

RAPPORTNYTT

UTGITT AV

NUFOC

Nr.

3 1981

R A P P O R T N Y T T .

Med norske . Nordiske . Utenlandske
observasjonsrapporter.

Post- og bestillingsadresse:

Norsk UFO Center, Postboks 1155,
5001 Bergen. Postgiro: 3 07 08 10.

Utkommer 5 ganger årlig.
abonnementspris: Kr. 40.-

Redaktør: Finn W. Kalvik.

05 - 28 01 26.

Red.sekretær: Egon Nielsen.

05 - 16 09 78.

Redaksjonsmedarbeidere:

Dag Ove Johansen, Rigmor Kalvik,
Anton Lidstrøm.

Internt UFO Forum. Medlemsblad for
Norsk UFO Center.

Bestilling: Ved å sende inn kr. 80.-
(Årsgebyr) til NUFOC, Hovedkassen,
Boks 291, 4801 Arendal, Postgiro:
3 92 82 80., oppnås tilknytning til
NUFOC. Dette inkluderer abonnement
på Internt UFO Forum, med 6 nr. pr.
år. Redaktør: Eddy Hansen, Sørvesten
3, 6500 Kristiansund N.

073 - 81 173.

Avdelingene:

NUFOC Nord-Norge: Postboks 458,
8001 Bodø. 081 - 23 118.

NUFOC Midt-Norge: Postboks 485,
7001 Trondheim. 075 - 82 3 55

NUFOC Vest-Norge: Postboks 1155,
5001 Bergen. 05 - 28 01 26.

NUFOC Sør-Norge: Grensen 4,
4800 Arendal. 041 - 22 0 86.

NUFOC Øst-Norge: Postboks 14,
3133 Duken 033 - 83 6 06.

Trykk: Svein Anthun, NUFOC-Vest.

F Y L K E S L E D E R E :

Hordaland: Kenneth Nilsen,
Postboks 1155, 5001 Bergen.

Sogn og Fjordane: Bjørn E. Johansen,
Postboks 118, 5890 Lærdal.

 056 - 66 3 53.

Møre og Romsdal: Per A. Hatlen,
Postboks 60, 6020 Veggli.

 071 - 42 3 32.

Sør-Trøndelag: Konrad Aspen,
O.J. Ålmosvei 30 C, 7000 Trondheim.

 075 - 84 7 75.

Troms: Bjørn Erlandsen, Årbogen,
9430 Gausvik.

Østfold: Arne Smevik, Boks 16,
1501 Moss. 032 - 54 6 60.

Vestfold: Odd Gunnar Røed,
Boks 14, 3133 Duken.

 033 - 83 6 06.

Buskerud: Tom R. Lemb. (permisjon)

Oppland: Per Ottesen, 2640 Vinstra.

062 - 81 100.

Nordic UFO Group's Newsletter.
Redaktør: Mentz Darre Kaarbø.
Storhaugen 28, 5000 Bergen.

05 - 29 56 95.

Hans Aass, Hovedkassen. Boks 291,
4801 Arendal. 041 - 23 1 64.

Pressetalsmann: Hans Kr. Moe,
Elgtråkket 3 D, 2014 Blystadlia.

02 - 71 87 27.

Norsk UFO Center's komité.

Postboks 14, 3133 Duken.

033 - 83 6 06.

R A P P O R T N Y T T nr. 3 1981.

I dette nr. skriver vi om:

Norske observasjoner.....	side	3
Gjenfunn av 3. grad, Del 6.....	"	15
UFO'er "tett på", i Canada.....	"	20
Nærkontakt av værste slag.....	"	25
Warminster-hendelsene, Del 1.....	"	27

Landsmøte i NUFOC.

I dagene fra onsdag 15.7; til lørdag 18.7; avholder Norsk UFO Center sitt Landsmøte i Arendal.

Hvorfor vi har lagt det til juli måned, er for at flest mulig av våre medlemmer skal få anledning til å delta.

Vi er en landsomfattende organisasjon med medlemmer fra Finnmark i nord til Agderfylkene i sør, og nå kan man benytte ferien til å kombinere det nyttige med det behagelige - eller omvendt.

Nå kan alle "campe" i telt sammen med familien på Hove Camping ved Arendal - som ifølge våre arrangører - er en av de bedre i landet.

Og arrangørene er vår avdeling Sør, som skal ha takk for at de ville påta seg alt arbeidet som følger et slikt arrangement.

Det er ennå en del uklarheter med møtelokale, men det ser ut til at det ordner seg. Foreløbig tar avdelingen sikte på følgende opplegg:

Onsdag 15.7.: Landsmøtesaker.
Torsdag : Åpne møter m/foredrag, film etc.
Fredag : Gruppemøter, evt. foredrag, og
Lørdag 18.7 : Avslutning.

Et fullstendig program er på trappene, og vi ønsker alle medlemmer m/familie hjertelig velkommen til Arendal den 15. juli 1981!

Red.

NORGE. v/ FWK.

110880/IOslo.

Vitnet sto ved åpent vindu klokken 01.20 om natten og trakk frisk luft. I dette øyeblikk kom det et sølvfarget, eggformet objekt svevende over hustakene. Det hadde blinkende lys: hvitt-hvit-rødt, og så: hvitt-rødt-hvitt osv.

Vitnet hørte ingen lyd fra objektet som han anslo til 2,5 m. i diameter og avstanden til ca. 25 meter. Etter 10-15 sekunder forsvant det fra hans obs.sted og han løp inn i stuen og så at det forsvant over og bak hustakene på kvartalet over gaten, mot nordøst. Lettskyet vær med svak vind, og obs.tid: 20 sekunder.

Rapportsentralen.

Tegning: J. Nordvik.

031180/IStord.

Min kone og datter (12 år) ropte fra stuen at jeg måtte komme å se et merkelig lys på himmelen. Da jeg nådde stuen, fikk jeg et glimt av et blinkende lys som fløy nordover. Utsikten ble hindret av høye trær foran vinduene, så jeg sprang ut på gårdsplassen hvor jeg nå ikke så blinklyset, men et gult, sterkt lys som fløy i samme retningen.

Av stillingen til dette lyset tror jeg at det var to lys, idet det blinkende lyset kom først, etterfulgt av det gule. Klokken var 22.50 da observasjonen fant sted og varigheten var 10-15 sekunder. Klart, vindstille og ingen måne oppe.

Observatøren kan fortelle at samme nattlyset ble sett på samme tidspunkt den 29.11.80. Denne gangen var det ikke blinklys, bare klart skinnende gulrødt. Hans datter ble oppmerksom på lyset og ropte på ham. Da han så ut fikk han øye på det i sydvest. Objektet fløy nordover med jevn fart i 15° høyde. Det forsvant denne gangen bak fjellene som er ca. 700 m. høye. Anslått avstand på det nærmeste ca. 4-6 km. Anslått flyhøyde: 800-1000 meter. Objektet gav ikke fra seg lyd. Av den grunn og av den anslåtte hastigheten finner han det tvilsomt at det kan tilskrives noen kjent flytype. Hans kone så og så denne gangen fenomenet samtidig.

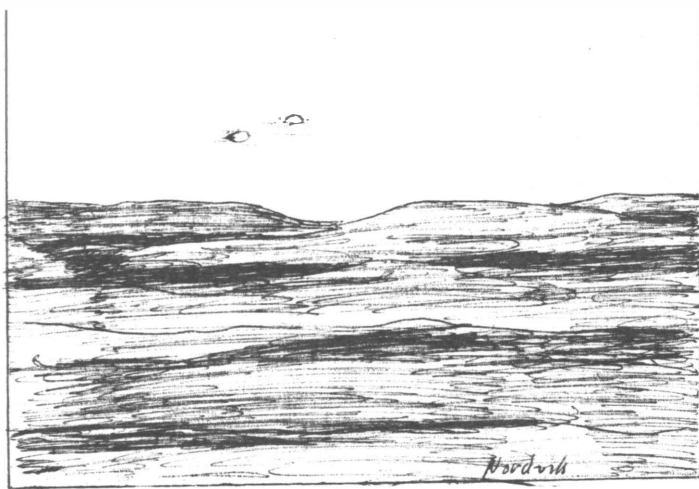
S. Stendahl/Vest

Tegning: J. Nordvik.

181180/I Eldøy, Stord.

Arnold Karlsen, 18 år, skoleelev, befant seg på Nesjåhaugen da han i nord-nordvest i 15° høyde får øye på to hvit-lysende objekter som fløy relativt sakte på skrå fra ham.

Vi har få holdepunkter om denne observasjonen, men tar den med da det i november var stor aktivitet av himmelfenomener i Stord-distriktet. Etter ca. 30 sekunder forsvant objektene ned bak horisonten i samme himmelretning på den klare kveldshimmelen klokken 22.38. Tegning neste side.

291180/I Stord.

Vitnet forteller at hun våknet om natten og så på klokken. Den var 03,50. Hun stod opp og gikk på toalettet. På tilbakeveien trakk hun fra gardinene og kikket ut. Da så hun i sydlig retning over naboens tak et intenst skinnende lys som fløy over himmelen i 45° høyde. Det virket meget stort, og fløy jevnt i syd-nord retning. Ingen lyd høstes. Objektet ble til slutt dekket av noen høye grantrær som hun tydelig kunne se lyset gjennom. Det forsvant til sist til høyre for henne etter ca. 10 sekunder.

Vår feltforsker forteller at opplevelsen har gjort et sterkt inntrykk på vitnet. Hun har tidligere vært skeptisk til UFO-saken. Men dette kunne hverken være stjerneskudd, meteor, fly eller helikopter da hun tydelig kunne følge objektet med blikket til det forsvant bak høye trær, og huset stengte for utsikten. Det var helt lydløst, og farten anslo hun til å være omtrent som et vanlig småfly. Vår feltforsker anslår synsvinkelen fra hun fikk øye på objektet til det forsvant, til ca. 120° - 130° .

S. Stendahl/vest.

Tegninger: J. Nordvik.

291180/I Stord.

Tid : 17,03 Observasjonens varighet: 6 minutter.

Lyd : Ingen. Været: Klart, vindstille. - 1° C.
Månen ikke oppe.

Objektets størrelse: ca. 20 meter. Avstand: ca. 3000 meter.

Vitnet, Magne Matre, forteller at da han var på vei ut fra badet, og kastet et blikk ut stuevinduet ble han oppmerksom på den store, blanke gjenstanden som kom rett imot ham. Den fløy da i 340° nord-nordvest. Han ropte på de andre i huset at de måtte komme å se.

Selv hentet han en kikkert og en taburett som han brukte som støtte for kikkerten: 16x50. Gjenstanden stod da stille, og han så to lys, et blankt og et rødt med en svart skygge rundt. Etter en stund forsvant først det blanke, så det røde lyset. Det virket som det forsvant momentant i ca 20° høyde.

S. Stendahl/vest.

Tegning: J. Nordvik.

Etter en UFO-bølge over Søndre Land, er det også nå sett UFO i Østre Toten, skriver Oppland Arbeiderblad 12.1.81.

Det er ikke bare i Søndre Land man ser UFO, skriver avisen. Sist torsdag var det mange i Østre Toten som observerte en ildrød gjenstand som ingen kan gi noen forklaring på var.

En av de som observerte UFO'et er 13 år gamle Synnøve Rognlien (bildet) som var på vei til Hovs vangen skole da hun så en gjenstand som dalte ned mot bakken. Så steg den til værs, dalte ned mot bakken igjen, og forsvant.

Avisen skriver igjen den 14.1.81.:

Apropos UFO-er i Østre Toten:

KRUTTBRENNING PÅ BRADALSMYRA EN STOR "KONKURRENT"

Det er flere østretotninger som mener det er en mer jordnær forklaring på lysfenomenene som ble observert torsdag morgen klokken åtte i forrige uke, enn de som hevder at det var UFO'er.

Og det er at det er kruttbrenning på Bradalsmyra i Vestre Toten som er årsak til det hele.

Det skjedde nemlig på nevnte tidspunkt i forrige uke, og det samme gjentok seg i går morges (men da ble det ikke observert UFO'er (FWK).

Det blir det rene fyrverkeri av lysfenomener fra rødt til rosa som blafrer over himmelen i vid omkrets alt ettersom styrken på brenningen veksler.

Når det gjelder den nå den meget omtalte torsdag morgen i forrige uke, så en av de ansatte i Østre Toten kommune "fenomenene" da han kom bilende til rådhuset på Lena, og han bemerket da han kom inn i resepsjonen at "nå måtte vel hele ammunisjonsbyen på Raufoss stå i Flammer", og en ansatt i kommunen som kom fra Vestbygda hadde observert det samme. Vel, en ting er sikkert, og det er altså at det foregikk kruttbrenning på Bradalsmyra torsdag ved åtte-tiden i forrige uke, og at det utløste et storslått fargespill i skyene over Totenbygdene. Om det i dette kan ha blandet seg inn UFOer tør vi ikke ha noen formening om, og det er vel ikke å forvente at de som så UFOer, vil godta denne forklaringen.

Oppland Arbeiderblad 13.1.81.

MYSTISK LYSFENOMEN SETT OVER EINA.

En Eina-familie ble vitne til noe merkelig på himmelen ved Blå-korshjemmet søndag kveld. De kom kjørende nordover på riksvei 4 da passasjerene oppdaget to store rødaktige lys. De var lyserøde inn mot midten, og til venstre for disse kunne de se et grønt lys.

Først trodde familien det var snakk om et fly, men det virket som gjenstandene sto stille. Det ble bekreftet da de kom rett under stedet hvor det mystiske ble observert. De stoppet og gikk ut av bilen og betraktet det hele. - Det så ut som lysene sto stille rett over oss. Like etter begynte det å bevege seg sydover i forholdsvis sakte fart. Vi fikk se det fra motsatt side, og belysningen var da en annen. Etter en stund forsvant lysene mot Lygna.

- Hvis gjenstanden hadde beveget seg jevnt, ville vi trodd det var fly. Men slik vi opplevde situasjonen med flerfarvede sterke lys og ikke minst at det sto stille, må det ha vært noe annet vi observerte, forteller en av familiemedlemmene som lurte på om andre var vitne til det samme over Eina ved 22-tiden søndag.

Mer om UFO'et over Østre Toten, v/ Oppland Arb.blad 11.1.81.

ILDRØD, AVLANG GJENSTAND BLENDET SKOLEBARN PÅ LENA.

Torsdag 8. januar er en dato som mange mennesker i området Kraby og Lena sent vil glemme. Fra en mørk sky dalte nemlig en ildrød gjenstand, ned mot jorden. Den var nesten nedtil bakken. Deretter forsvant den opp i skyene igjen, for deretter på ny å dale mot jorden, før den forsvant i sydvestlig retning. Gjenstanden ble sett fra flere forskjellige steder, og sentret for gjenstandens senkning mot bakken er fastlagt til å være jordet til Fodstad gård mot Hovsvangen skole.

Folk vi har snakket med etter en rundtur på Østre Toten kan ikke sikkert si hva det var. Gjenstanden beskrives som en bil med taket ned og en bil plassert på hjulene dens- altså akkurat slik man har sett UFO avbildet tidligere. Det var et sterkt rødt lys, vi ble helt røde alle sammen og skiene mine som var helt blå, ble rødfarget, sier Synnøve Rognlien. Alle som så gjenstanden og det sterke lyset ble meget forskrekket, forteller de oss.

Synnøve Rognlien var på vei til skolen på Hovsvangen sammen med Anja og Jarle Stensrud. De gikk på ski. Plutselig ble det ildrødt lys rundt dem. Vi ble røde alle sammen, snøen var rød, ja selv skiene som var blå før ble også sterkt røde. Vi ble nesten blinde av den sterke rødfargen, sier Synnøve. Synet varte i ca. et 1/2 minutt. Det er trolig at de var omtrent rett under den, for de la ikke merke til om gjenstanden gikk opp eller ned slik andre mener å ha sett den.

— Jeg så en stor, svart sky, og plutselig kom det en ildrød kule ut fra den og ned mot bakken, forteller Anne Lise Raddum.

Gjenstanden var avlang og lyste sterkt rødt, sier Jorun Kristiansen.

Gjenstanden var avlang og på størrelse med en stor bil, som lå på taket og en bil plassert på den igjen i vanlig stilling. Rundt gjenstanden sprutet det rødt lys, det var som sagt meget skarpt. Inne i den lyse ringen kunne hun skjelve noe mørkt også. Hva det var, vet hun ikke. Hun forteller at jevngamle Torill Gran kom fra en annen kant og så det sterke lyset mot seg. Altså måtte det befinne seg mellom dem - med andre ord over Podstad-jordene.

KULE SENKET SEG FRA SKYEN

Jeg så en stor svart sky og plutselig kom det en ildrød kule ut fra den og ned mot bakken. Den dalte samtidig som den lyste opp hele området. Kulen gikk ned mot bakken, og gikk så opp over skyene, men kom så igjen. Det er Anne Line Raddum (12 år) som sier dette. Hun var på vei mot Hovsvangen skole sammen med Elisabeth Gihleengen og Line Nordvold. Alle tre ble meget nervøse av det de hadde sett.

MANGE ØYENVITNER.

Jorun Kristiansen (12 år) var også på vei til skolen og gikk på ski over et jorde. Gjenstanden var avlang og lyste sterkt rødt. Ellers er det svært mange som har sett denne mystiske gjenstanden i Lenadistriktet. Hele tredje og fjerdeklassen ved Hovsvangen bortsett fra et par elever så fenomenet. Alle forteller at de ble reddet med det samme, og noen trodde det var solen som sto opp. Men det gjør den som kjent ikke i vest, sa ungdommene som kunne sin lærdom om universet.

- Jeg trodde først det var lysene fra en bil og så meg rundt, men plutselig fikk jeg se den orange kulen. Jeg var lengre unna enn Synnøve Rognlien og så at kulen først dalte for deretter å gå oppover igjen for å komme ned igjen og forsvinne vestover.

Det er lærerinne ved Hovsvangen skole, Kari Raddum, som sier dette. Da jeg kom på skolen, sa jeg til mine kolleger: "Lurer på hva det var jeg så på vei til skolen idag? En kollega sa at hun hadde sett samme fenomen, men de som ikke hadde sett noe sa det måtte være solen som sto opp. Det var bare det at kulen lyste mot vest.

Ellers er det flere skolebarn som så fenomenet og Anne Margrete Aarstad (11 år) varslet også NRK distriktsendingen i Oppland. Oppland Arbeiderblad kunne melde fredag at fire skoleelever ved Bøverbru også hadde sett den orange kulen.

Det ser ut til at de som hadde lengst hold syntes gjenstanden hadde orangerfarge, mens derimot de som var nær ved den sier at den var ild-rød. - Det samme sa øyenvitner om fenomenet i S. Land 18. desember.

Sunnmørsposten 6.2.81. UFO OVER NORDFJORD?

Fire vaksne menneske, to kvinner og to menn, rapporterte i går kveld til Sunnmørsposten at dei nett hadde sett noko som kunne vere ein UFO. Dei kom køyrende i Markene i Stryn, klokka var 21,55. Bilmotoren tok til å fuske. Dei såg eit raudt og oransje lys som stod stilt fremfor bilen. Bilen stogga og dei gikk ut. Lyset såg dei no i himmelskjå over skogen. Så tok det til å setje fart og kvarv til slutt, men utan at den minste lyd høyrdest. Det heile kunne vare om lag ein minutt.

Dette skulle vere i den tida flyet kom for å lande på Anda flyplass på Sandane. Og dei fire i bilen tenkte først at det kunne vere dette flyet dei såg lys frå. Men sidan det var verken flydur eller annan lyd å høyre, kunne det ikkje vere ruteflyet. Tvert imot er dei fire no spente på om flygarane har sett UFO over Nordfjord same tida.

Kredit: Olgar Karsten O. Midtgård.

Haugesund Avis 23.2.81. Flere så lysende himmellegeme over Karmøy.

- KOM OVER BILEN I ENORM HASTIGHET. av Reidar Risvold.

Det uforklarlige lysende himmellegemet som fredag ettermiddag ble observert i et par timer over Ryfylke, og ble iaktatt av flere på Sand, og om formiddagen over Kvern, ble også observert på Karmøy fredag kveld. Om det er samme fenomen, eller flere forskjellige, slik observatørene på Sand mener, er uklart. Både en flyver og privatpersoner fikk oppleve det store lysende himmellegemet fredag kveld.

"Jeg trodde først at det var et stort fly på vei til Helganes, selv om jeg reagerte litt på at landingslysene var lange og at det var lysende røyk bak flyet".

Det er en mann fra Haugesund som forteller dette etter at han fikk seg en støkk da han kom kjørende nordover Karmøy fra Skudeneshavnferja.

"Jeg tenkte ikke noe mer på flyet, som jeg hadde sett på høyre side av bilen, før det plutselig dukket opp på venstre side. Det sto da stille på himmelen. Jeg kjørte inn på en busslomme på høyde med Ferkingstad, stoppet bilen og slo av lysene. Da skiftet den lysende gjenstanden plutselig retning, kom over bilen i en enorm hastighet og forsvant. Det var gult, ovalt, med en hale som så ut som røyk", forteller mannen til Haugesund Avis.

Denne observasjonen ble gjort mellom 20,30 og 21,00. Litt tidligere på kvelden ble det fra Haugesund observert en stor lysende gjenstand i retning Karmsundet og en flyger på vei fra Stavanger til Bergen, forteller om en liknende observasjon litt tidligere på kvelden over Boken.

Kredit: Arne Dahl.

Haugesund Avis 21.2.81. " DET MÅ DA HA VÆRT EN UFO -? "

FOLK PÅ SAND KUNNE STUDERE MYSTISK HIMMELLEGE ME I FLERE TIMER I GÅR.

En rekke mennesker på Sand observerte i går etter middag en stor, rund og lysende gjenstand på himmelen. Gjenstanden sto stille i flere timer og liknet ikke på noe kjent luftfartøy. Observatørene har også vanskelig for å godta forklaringer som går ut på at det kan ha vært en værballong eller kanskje et fenomen fremkalt av rent meteorologiske forhold. De var helst fristet til å mene at gjenstanden rett og slett var et UFO.

"Hvorfor skulle vi avvise det vi ikke kan forstå i dag? Dersom folk på Harald Hårfagres tid hadde fått se et helikopter, hadde de utvilsomt stilt seg like uforstående som vi gjør til såkalte UFO-observasjoner i dag".

Dette sier Halldis Pettersen, som bor i boligfeltet Maleniusåsen. Hun observerte gjenstanden første gang kl. 13,55. Den sto da på høyre side av solen, i sørvestlig retning. Senere peilet hun den ved hjelp av kompass og fant at retningen var 250 grader. Til å begynne med så det ut som en bred kondensstripe etter et jetfly som hadde passert for en stund siden. Men i enden av stripen var det en rund gjenstand med diffuse grenser. Den var på størrelse med en fullmåne og så omtrent ut som når en ser månen gjennom tynn dis. Den delen som var nærmest solen var rød, videre var en del gul og en del blå. Lyset var kraftig og pulserte sterkt, men uregelmessig.

Halldis Pettersen utehukker ikke at det var en UFO hun og en rekke andre mennesker observerte over Sand i går.

Gjenstanden holdt seg på samme sted i ca. to timer, mens skyene omkring drev med vinden. Etter ca. to timer flyttet gjenstanden seg plutselig til rett sørlig retning, og kom dermed på venstre side av solen. Like etterpå kom en ny, lignende gjenstand til syne på sørvesthimmelen igjen, og en stund var begge gjenstandene synlige. Den sistnevnte forsvant og kom tilbake flere ganger, og ble etter det vi får opplyst sist sett ved 16,30-tiden.

Halldis Pettersen forteller at barna hennes og en rekke naboer i Maleniusåsen iakttok fenomenet samtidig, også gjennom kikkert. Gjenstanden ble også observert fra kommunehuset nede på Sand. Pettersen ringte også til Sola flystasjon for å finne ut om Forsvaret hadde noen forklaring. Fra Sola ringte de imidlertid tilbake etter noen timer og sa at de ikke kunne forklare fenomenet på annen måte enn at det kan ha vært en værballong. Dette har Halldis Pettersen liten tro på. Sivile Luftfartøy så hun ellers flere av i løpet av ettermiddagen, og fenomenet kunne ikke forveksles med dem.

Hverken lensmannskontoret i Suldal eller hovedredningssentralen kjennet til noe som kan forklare fenomenet over Sand fredag ettermiddag. Fra Karmøy blir det derimot meldt om liknende observasjoner, idet en rødlig lysende gjenstand ble sett over Bokn i formiddagstimene.

Halldis Pettersen forteller ellers at hun en gang tidligere, i 1946, observert noe som kan ha vært et UFO. Hun bodde dengang i Førde i Hordaland og så en orange gjenstand som beveget seg lydløst over nattehimmelen.

OGSÅ OVER BERGEN!

Men da må vi helt tilbake til 1978, og vårt vitne forteller at det var den 17. desember det skjedde. "Vi var tre personer som satt i stuen vår denne søndag ettermiddag og så dette. Klokken va ca. 15,15 og været var fint med helt blå, klar himmel og vindstille".

Erling Thomas Pettersen (t) og Torgbjørn Pettersen iakttar fenomenet over Sand.

"Det første vi så var et lys formet som en tynn månestripe (fig. 1) Dette lyset tenkte vi ikke noe videre over, før det med ett ble noe skarpere og vokste i størrelse samtidig som det ble mørkt på den ene siden (fig. 2). Samtidig kom det en meget sterkt rødfarget "sky" like over. Nesten som om det hadde kommet rød røk ut fra denne lysende gjenstanden. Denne røde skyen løste seg opp etter hvert. Det var da vi virkelig begynte å reagere, og fotoapparatet ble hentet (men desverre uten telelinse).

"Jeg må minne om at denne "gjenstanden" - eller hva jeg skal kalle den - hele tiden stod stille på samme plassen (ca. 20 minutter i alt). Flesland flyplass ligger slik til at flyene som kommer inn må passere dette stedet. Og det skjedde, - det kom et fly inn for landing, og vi lurte på om noe nå ville skje. Og ganske riktig. Plutselig kom det to lysstråler (røk eller sterkt lys) ut fra denne gjenstanden, som nå hadde formet seg slik vi kan se på (fig. 3). Samtidig som "den" skjøt fart oppover. Vi styrtet ut på altanen for å se. Flyet til Flesland var forsvunnet og ikke en lyd kunne vi høre som lignet flydur eller noe lignende. Det var helt stille.

Gjenstanden la plutselig over etter at den var kommet ganske høyt og før med en veldig hastighet over hustakene og forsvant ut av syne for oss. Det vi kunne - eller trodde - vi så da, var først og fremst en blank kule helt fremme, samt en lang sylinderformet gjenstand med noe rødt på midten (fig. 4).

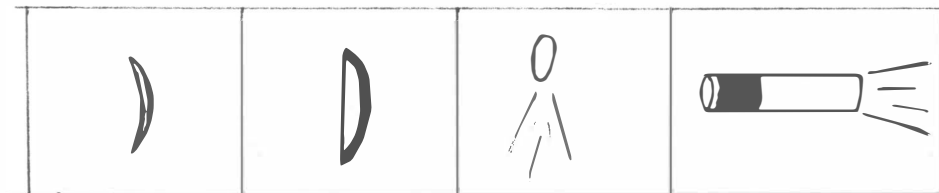

Fig. 1

fig. 2.

fig. 3.

fig. 4.

Og stor fart hadde den virkelig, og vi kunne fremdeles ikke høre en lyd. Det var flere som så dette, men jeg har ikke snakket med noen andre i blokken om det.

Jeg sjekket med Tårnet på Flesland, men der fikk jeg høre at det sikkert var "St. Peter" jeg hadde sett!"

Kommentarer: Nå vet vi hvilken sykdom flyvelederne lider av!!!

red.

Rana Blad 17.3.81.

UFO OVER MO NATT TIL MANDAG?

AV Anne Grenersen.

"Jeg har aldri opplevd noe lignende og tror ikke på UFO'er, men kan ikke forklare det som skjedde. Men jeg vet hva en kollega og jeg så fra sykehuset natt til mandag. En lysende gjenstand som i lengere tid sto høyt på himmelen over Jernverket. Gjenstanden beveget seg ikke, og etter en tid forsvant den bak skydekket". ➤

Det er en dame fra Rana som forteller dette. Natt til mandag var hun på arbeid på sykehuset, og sammen med en arbeidskamerat sto hun lenge og betraktet gjenstanden. De slo av lyset i rommet og åpnet vinduet og hørte da noe som damen ikke kan forklare: En monoton dur, som ikke kom fra Jernverket og som forsvant da gjenstanden forsvant.

"Første gang vi fikk øye på den lysende gjenstanden, sto vi åtte minutter og betraktet den. Gjenstanden ble skjult av skyer, men da skydekktet slo sprekker, var den lysende gjenstanden der igjen. Vi gikk flere ganger til og fra og så på dette underlige fenomenet, men ingen av oss har noen forklaring å gi. Første gangen vi ble oppmerksom på gjenstanden på himmelen var klokken tyve minutter over ett, og frem til klokken halv to så vi den flere ganger".

Damen, som ønsker å være anonym, sier at gjenstanden best kan beskrives som firkantet, med avrundede hjørner, og med mange vinduer som det kom lys ut av. Gjenstanden i seg selv var ikke lysende.

"Jeg er blitt ledd av mange ganger fordi jeg ikke har trodd på UFO'er og flyvende gjenstander. Jeg har ikke forandret syn på dette etter opplevelsen natt til mandag, men jeg kan heller ikke forklare hva vi så", slutter damen.

Øst-Finnmark Avisen "Finnmarken" 19.3.81.

UFO ELLER HVA OVER VESTRE JAKOBSELV?

Klokken 03,05 før det var blitt lyst i øst, ble Einar Nilsen oppmerksom på et merkelig fenomen i nordvest: Et lysende, stort luftskipliknende fartøy var på vei vestover. Det ble tent lys inne i fartøyet, men senere ble lysene slukket. Da stod den merkelige gjenstanden ganske stille over Soulovarre, øst for Vestre Jakobselv. Da ble det flere mindre lyspunkter ca. 100 meter fra "fartøyet" som kort senere forsvant.

Einar Nilsen var nylig kommet inn i sitt hjem i Skittenelv etter at han hadde vært ute om natta på revejakt. Nilsen er kjent som en veltrønet revejeger, og har tilbragt mangen en natt de siste 30 årene under åpen himmel. Han er vant til å observere, og hans svært detaljerte beskrivelse av det han opplevet natt til mandag, er ikke å "fnyse av". Dertil er Einar Nilsen en alt for sindig kar. Var det andre som så denne UFO-en eller dette naturfenomenet, så si fra.

Kredit: Johan Edvard Jensaas.

PLUTOS ATMOSFÆRE

En gruppe forskere fra University of Arizona, under ledelse av Uwe Fink, har nå funnet det første klare bevis for at Pluto har en atmosfære. Spektra med bølgelengder i området 0,58-1,06 mikron (1 mikron = 0,000001 meter) viser mange absorpsjonslinjer fra metan, og en spesielt sterk linje ved 0,89 mikron tyder på at det finnes metan i gassform i motsetning til den faste isoverflaten. Plutos metanis-dekkede overflate ble oppdaget av Dale Cruikshank og hans kolleger ved University of Hawaii i 1976. Planeten er sannsynligvis så kald (Ca. 45 grader over det absolutte nullpunkt - godt under frysepunktet for metan) at under normale forhold vil kun svært få molekyler sublimere fra overflaten.

GJENFUNN AV 3. GRAD. av Leonard H. Stringfield.

adr.: 4412 Grove Avenue, Cincinnati, Ohio 45227, U S A.

6. Del. Overs: Dag Ove Johansen/Nord.

UTDRAG XVIII: GJENFUNN AV UVANLIGE METALLBITER MED BEMERKELSESS- VERDIG STYRKE.

Den 7. april 1978, utførte Steve Tom, en nyhetsreporter fra NBC, Chicago, og jeg et telefonintervju med en tidligere etterretnings-offiser i Air-Force, major JM, bosted-Houma, Louisiana.

Jeg fikk vite at major JM, og jeg hadde felles bakgrunn: - han hadde også tjenestegjort i 5th Air Force i Stillehavet under 2. verdenskrig og hadde vært i en rekke kampområder som Leyte og Filippinene, hvor også jeg hadde deltatt.

Målet med intervjuet var å få førstehåndsupplysninger om majorens rolle i en gjenfunns episode nordvest for Roswell, New Mexico, sommeren 1947.

Restene av et flyvende fartøy av metall, som hadde eksplodert i luften eller havarert, ble først lokalisert av en sauefarmer som fant metallbiter og annet materiale på sin over 30.000 mål store eiendom. Da han informerte Air Force-basen i Roswell om oppdagelsen, ble major JM og noen hjelpere sendt til området for å etterforske saken. Der fant major JM flere metallbiter og noe som syntes å være "pergament" strødd utover et område på omtrent halvannen kvadratkilometer. "Metallbitene", sa major JM, "varierte i størrelse opp til 15 cm. lengde, men var som tynn folie i tykkelse. Bitene var uvanlige", fortsatte JM, "fordi de var meget sterke. En kunne ikke bøye eller brette dem uansett hvor meget vi tok i med hendene".

"Området ble inngående undersøkt", sa han. "Men en kunne ikke finne noe ferskt søkk i sanden. Det fantes ingen radioaktivitet i området". Metallbitene ble fraktet til Air Force-basen i Roswell der major JM, fikk instruks av general Ramey om å avlevere "varen" til Fort Worth for videreforsendelse til Wriugh-Patterson-basen (WP-basen) for nærmere analyser.

Da pressen fikk kjennskap til denne gjenfunnsoperasjonen og ønsket hele historien bak den, sa major JM: "For å få dem unna fortalte jeg dem at vi hadde funnet en havarert værballong".

Da majoren ble spurt om hans mening angående identifiseringen av metallbitene, var han helt sikker på at de ikke stammet fra hverken ballonger, fly eller raketter. Han sa at pga hans tekniske bakgrunn, var han helt sikker på at metallet og "pergamentet" ikke var deler av noe kjent militært fartøy på den tiden.

Kommentarer:

Dette gjenfunnet av hemmeligholdte "uvanlige" fragmenter tyder på at de var deler av en ukjent flyvende farkost. Majoren visste ikke om det var bemannet eller ikke. Det ble ikke funnet bevis for at det var levende vesener ombord. Hadde det vært besetning ombord ville de alle ha vært drept etter eksplosjonen. Det er viktig å merke seg året 1947 i denne gjenfunn-saken, året med den første store belgen av UFO-rapporter. Gjenfunnsområdet lå dessuten nær det området man i årene 1947-48 gjorde flere observasjoner av grønne ildkuler.

UTDRAG XIX: Havarert objekt fulgt på radar. Besetningen alvorlig forbrent.

Da jeg den 6. april 1978, holdt foredrag for Cincinnati-avdelingen av World Wings Association - en gruppe på mer enn 50 piloter - kom jeg i kontakt med et høyt ansett medlem av WWA som kjente til "en person i arbeid" som visste om et havarert UFO med besetning. Jeg tok øyeblikkelig kontakt.

Den 18. april -78, snakket jeg med tidligere Air Force-sersjant MS i 9th Bomber Wing. Han ville gi meg opplysninger fra en etterretningskilde om et gjenfunn av et fremmed fartøy og humanoid-mannskap som ble oppbevart på WP-basen. Han fortalte også en historie om en landing på en flybase, også fra samme kilde.

Mens MS tjenestegjorde ved WP-basen i 1977, ble han kjent med en generalmajor med etternavn som begynner på "T", og som ble utpekt til topsecret-arbeid ved WP-basen i tilknytning til Logistics-kommandoen. Hans rang og arbeidsfelt gjorde at han hadde eget privatfly til disposisjon til enhver tid. Generalens datter (navnet er kjent for meg) og MS, var alvorlig interessert i hverandre og var ofte sammen. Dette førte til at MS var generalens gjest mer enn én gang, og de to hadde private samtaler om dette og hint.

Da de begge hadde den høyeste sikkerhetsklassifisering, diskuterte de UFO'er. Min kilde fortalte at general T, ga opplysninger om et UFO som hadde havarert i den sydvestlige delen av USA i 1957. På denne tiden var general T, oberstløytnant. Ifølge generalen hadde en radar bekreftet at en fremmed farkost hadde kryssset himmelen over USA i stor hastighet. Den ble fulgt helt frem til havaristedet. Området ble som i de fleste andre tilfellene avsperrert, og Nasjonalgarden ble innkalt (med hunder) for sikkerhets skyld.

Fire humanoider ble med store vanskeligheter tatt ut av det ødelagte fartøyet på grunn av problemer med å trenge gjennom fartøyet metallstruktur. De døde kroppene var stygt forbrent, enkelte deler så alvorlig at visse trekk var ugjenkjennelige. De sølvaktige draktene var imidlertid ikke ødelagt av den enorme heten som hadde vært ombord i farkosten. Generalen sa: "Draktene var som smeltet til kjøttet".

MS, sa at ifølge generalen ble de fire likene, omkring 165 cm høye, sendt videre til WP-basen hvor general T hadde sett dem i nedfrosset tilstand, omkring 120 grader under Fahrenheit null. Det eneste anatomiske trekket general T beskrev var hodene til humanoidene som etter menneskelige mål var større i forhold til kroppene. Ansiktstrekkene var utvasket av heten.

Fartøyet? Generalen fortalte at de vitenskapsmennene som var satt til å demontere det, møtte store vanskeligheter. For å komme seg inn, konsentrerte de seg om et område av fartøyet hvor en sprekke hadde dannet seg, antagelig på grunn av selve støtet mot bakken. Det kamouflerte fartøyet ble sendt med tog til WP-basen klassifisert som "raketter", og det ble benyttet to militære transportvogner for raketter.

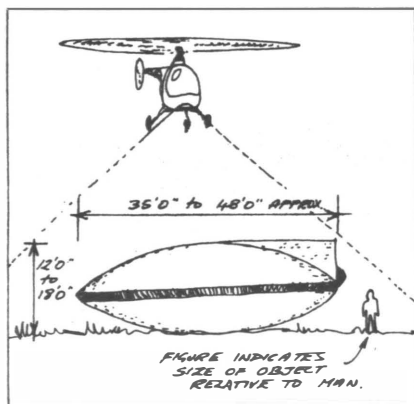

Figure 1: Front view of object under helicopter's lights at Fort Riley, Kansas, November 1964.

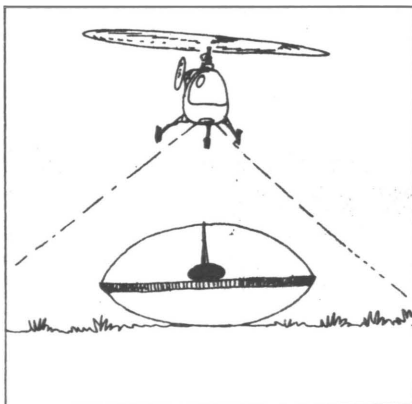

Figure 2: Same object as seen from viewing point 90° removed from first position.

Ved et annet tilfelle da generalen var alene hjemme fikk MS se et Top-secret dokument som dreide seg om et landet UFO. Episoden hadde funnet sted ved Nellis AF-basen i Nevada i 1968, og MS uttrykte vantro da han leste rapporten.

Dokumentet som var stemplet Top-secret lød i hovedtrekkene som følger: "Stor UFO over Nellis AFB i tre dager. Tre små fremmede farkoster ble observert da de forlot (eller ble skutt ut av) moderfartøyet. En av farkostene landet inne på selve baseområdet. En oberst eskortert av bevæpnede vakter gikk for å møte farkosten på bakken. Det ble ikke nevnt noe om å forsøke å angripe farkosten. Mens de ventet på et tegn, klatret en humanoid ut av farkosten. Denne ble beskrevet som "kort og tykk". Så ble en lysstråle rettet mot obersten, som øyeblikkelig ble paralyisert, ifølge rapporten. Nestkommanderende ga ordre om å skyte, men våpnene virket ikke. Obersten ble hentet og sendt til hospitalet. Det eneste obersten husket etter episoden var at han bare kunne forklare det hele ved hjelp av matematiske symboler som om et forsøk på kontakt ble gjort på denne måten. UFO'et steg opp til moderfartøyet som straks forsvant".

Kommentarer:

Jeg sjekket denne general "T" ved WP-basen. De hadde ikke noe om hans hemmelige tjeneste der. En sjekk ved Regnskaps- og Finansavdelingen bekreftet imidlertid at han eksisterte. På grunn av loven om privatlivets fred, fikk jeg ikke adressen hans, men MS visste hvor generalen skulle slå seg ned etter at han trakk seg tilbake fra forsvaret. Jeg gjorde flere undersøkelser i forbindelse med generalen og hans kjennskap til hemmelige UFO-rapporter idet jeg sjekket hos en annen etterretningskilde og fikk bestyrkende tilleggsopplysninger angående episoden på Nellis AF-basen.

UTDRAG XX: Tøff oppførsel av general ved landet UFO.

"Deres bok SITUATION RED, THE UFO SIEGE, klarte virkelig å overbevise meg", sa AK da han ringte fra California den 19. juni 1978. "Jeg bestemte meg for å fortelle historien om et landet eller havarert UFO ved Fort Riley i Kansas".

Det er vel unødvendig å fortelle at jeg var ivrig etter å få høre AK's historie. Han ba selvfølgelig om at navnet hans skulle hemmeligholdes fordi han husket en advarsel fra en general på landingsstedet som hadde sagt at han ville skyte dem som gikk ut med saken.

Episoden fant sted en kald natt i november 1964. Klokken 0200 stod AK vakt sammen med tre andre fra 1st Division ved Motor Pool. De ble så innkalt av vakthavende offiser denne dagen, løytnant H, til å kjøre til et fjernt område av basen beskrevet som et treningsfelt i Camp Forsyte, som er en del av Fort Riley-komplekset. Ved avgangen til selve området fikk han et ekstramagasin til M14-riflen sin.

"Jeg var vettskremt", innrømte AK. "Jeg skjelder faktisk i dette øyeblikk når jeg nå forteller deg dette".

Jeg fortalte AK at jeg hadde kjennskap til en rekke UFO-landinger og havarier på, eller i nærheten av militære installasjoner, og at han kunne stole på at jeg ville holde navnet hans hemmelig.

Etter å ha kjørt temmelig langt, parkerte løytnant H, vognen ved veikanten. Han, -AK, og de andre vaktene ble beordret til å kjøre ca. 8 km. tvers over en åpen og flat slette. Foran seg kunne AK se lysstrålen fra et Huey-helikopter som hang over bakken. Strålen var fokusert på et stort, rundt objekt som lå på bakken. AK og hans kammerater sto som lammene. Han husket at han ropte: "For pokker, det er jo en flyvende tallerken!"

På stedet var omkring 10 offiserer av forskjellig rang inkludert en generalmajor. AK ble øyeblikkelig spurt om ID-kortet og fikk streng ordre om å bevokte området rundt farkosten og "å skyte enhver som forsøkte å tvinge seg frem til den". Samtidig fikk AK beskjed om å holde episoden hemmelig. AK sa: "Da jeg var i hæren og en general ba deg om noe, var det bare å adlyde".

Huey-helikopteret svedde over farkosten mens en del av personellet sjekket objektet med instrumenter og kommuniserte ved hjelp av en feltradio og hodetelefoner. I nærheten sto en 5-tonns truck parkert med lysene av. Ved to anledninger fløy Huey-helikopteret - ifølge AK - over deler av sletten som om det lette etter andre beviser. Da Huey'en var borte, spredte en "dødelig stillhet" seg over området. "Det var uhyggelig!" sa AK.

Ved flere anledninger i løpet av den 2 1/2 timers lange vakttjenesten hans, var AK tett innpå den metalliske farkosten. "Luften var mye varmere når jeg var nær den", fortalte han.

Det landete UFO'et som hadde boret seg ned i bakken og sto på kant, var mellom 11,5 - 16 meter i diameter og 4-6 meter høyt. Det var rundt i formen, nesten som et hamburgerbrød. På midten, eller rettere sagt ved ekvator av dets glatte aluminiumslignende overflate, var det et svart bånd av firkanter, hver av dem stakk omkring 25 cm. ut fra selve overflaten. AK kunne ikke avgjøre om firkantene var vinduer eller hvilken hensikt de hadde. Den eneste fremskytende detaljen på farkosten, sa AK, var en finne-lignende innretning (jfr. ill). og under dette en åpning som kan ha vært eksosenheten.

UFO'et var ikke opplyst og AK merket ingen vibrasjoner fra dets kraftsystem og kjente ingen lukt. "Det var død", sa han. På spørsmål om gjenfunn av besetningsmedlemmer svarte han: "Beklager å måtte skuffe deg, men jeg aner ikke om noe liv inne i selve farkosten, eller om lik ble bragt ut senere".

"Neste morgen", sa AK, "fikk jeg hodepine, men det kan skyldes spenningen og tretthet". Han fortalte videre at han hørte fra andre kilder på basen at UFO'er var observert i området like før landingen. Han husket ingen detaljer i forbindelse med dette. AK, sendte på min oppfordring to tegninger av UFO'et (se fig. 1 og 2 med helikopteret over).

Kommentarer: AK var ikke i stand til å avgjøre om UFO'et hadde havarert eller landet, men på bakgrunn av den 2 1/2 timers lange observasjonen av farkosten, antok han at det sannsynligvis hadde hatt vansker i luften og var satt på bakken og gjort ubevegelig. Han var heller ikke i stand til å få kjennskap til flere detaljer om episoden fra den lokale basen, og var redd etter generalens trusler til å ta det opp.

Det er grunn til å tro at tilstedeværelsen av et helikopter og en truck, betød at farkosten ble fjernet i all hemmelighet og med den, kanskje besetningen. Jeg sjekket videre med etterretningskilder som var "klar" over hendelsen. Etter telefonsamtalen med AK, har jeg mottatt et bånd fra ham med et opptak av hans opplevelser og et signert brev. Båndet var tilgjengelig for publikum under MUFON-symposiet den 29. juli 1978.

Syvende og siste del som inneholder utdragene XXI og XXII, samt et avsluttende sammendrag, kommer i neste nummer.

Plutos atmosfære. (fra side 14).

Den gassen man har påvist, med et trykk på 0,00015 atmosfærer, er mer enn planeten burde ha tatt i betraktning dens lille størrelse og masse. Fink foreslår som en forklaring at Pluto muligens har større masse enn tidligere antatt, eller at det kanskje finnes en tyngre gass der som virker som et "lokk" og holder på metangassen. Det er også mulig, uttaler Cruikshank, at nå som Pluto er så nær Solen, vil noe av den frosne overflaten fordampe.

(Sky & Telescope, desember 1980)

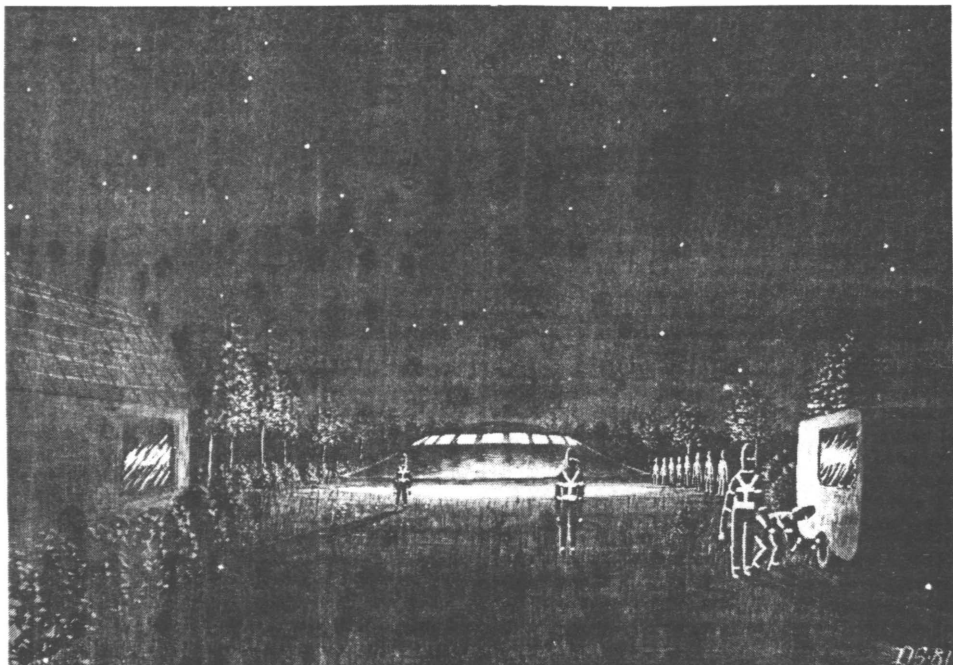
UFO'er "tett på" i CANADA

"TEKNISK INTERESSERTE" UFONAUTER UNDERSØKTE HJULKOSTRUKSJONEN

PÅ CAMPINGVOGN NÆR MONTREAL.

Et ungt canadisk ektepar hjemkom i slutten av juni 1974 fra en feriereise med campingvogn til Florida. Ved hjemkomsten parkerte de sin campingvogn i St. Cyrille, straks øst for Montreal, og forberedte seg til å gå til ro for natten da de var trett etter reisen. Fru "L" krøp til keys, men hennes mann satt igjen en liten stund for å se på TV. Da ble han vitne til selsomme ting, adskillig mere interessante enn hva som utspilte seg på TV-skjermen. Han fikk se både UFO'er, og ufonauter i full aksjon helt inntil campingvognen.

Klokken var omkring 01,15 på natten da fru L gikk til ro. Mannen satt fremfor TV-skjermen da han plutselig så et orangerfarget UFO komme svevende over et felt ikke langt fra vognens parkeringsplass. Et gult lys strålte fra farkostens underside. Den holdt seg omkring en meter over bakkenivå.

Ekteparet ble vitner til et UFO som landet ved St. Cyrille øst for Montreal. Ufonautene viste stor interesse for campingvognen deres.

Både litt skremt og nysjerrig, besluttet "L" seg for å vekke sin kone. Sammen så de nå en ufonaut sveve utenfor farkosten omkring fem meter fra vinduet. De gikk inn i "dagligstuen" og kunne der se ytterligere tre eiendommelige vesener. I sin beretning velger de å kalle dem for roboter, ettersom vesene på en måte virket stive i sine bevegelser. De puslet med noe inntil naboens campingvogn og "L" og hans kone oppfattet det som om vesene holdt på å undersøke hjulakslene og monteringen av hjulene på denne.

Fra vinduet hadde de et godt overblikk av situasjonen. De oppfattet vesene som ca. to meter høye. Rundt kroppen bar de selvlysende bånd som blinket i mørket. Skinnet var så intenst at de ikke kunne skjelve vesenes ansiktstrekk. Dessuten hindret delvis mørket iakttagelsene.

Ingen av dem våget å begi seg ut av vognen. De ble stående ved vinduet og observere intensivt. Ved ett tilfelle så de ikke mindre enn femten "roboter" som sto oppstilt på linje inntil en nærliggende skråning. Plutselig ble linjen brudt og fem minutter senere, ca. kl. 04,20 på morgenen tok farkosten med besetningen avsted.

Til denne merkelige beretning kan tilføyes vitnemål fra ennå en person, som fortalte at han hadde gjort liknende iakttagelser. Politiet synes ikke å ha hatt tiltro til beretningen, for noen undersøkelse ble ikke foretatt fra deres side.

En UFO-forsker ved navn Jean Roy, fra Drummondville, foretok en inngående granskning av plassen. Han oppdaget da tre ringer i gresset nær campingvognen. De hadde målene: 3,3 - 5,1 meter og innenfor disse, tre merker: 3,75 cm. dype.

Ved at man har hatt vegetasjonen på stedet under observasjon etter hendelsen, ha man konstatert at gresset vokser dobbelt så fort innenfor som utenfor sirkelen. Etter tre måneder kunne man fortsatt iakttå den skadde vegetasjonen. Noen fotavtrykk ble ikke oppdaget.

SPEIDERE FRA ROMMET....

Ja, hva skal man tro? Når man i fullt dagslys får øye på et flygende objekt som ligner et campingtelt og utenfor dette noen små ivrigt arbeidende vesener, er det kanskje nærliggende å oppfatte dem som speidere!

Egentlig begynte episoden allerede ved 2-tiden om morgenen. Paret "NR" befant seg på en landevei i St. Matthias nær Montreal, da de ble oppmerksomme på et lys inne på en eng ca. 400 meter borte. Kanskje var det en lyskaster som sveipte over engen? Politiet som var på jakt etter buskapstyper? Omtrent slik tenkte de.

Men neste dag så fru NR, da hun ved 11,30-tiden på formiddagen speidet utover engen, som var gjennombløtt av tett regn, at røyk steg opp fra et rundt, gulaktig objekt som syntes være utstyrt med en kuppel. Hun syntes at gjenstanden lignet et telt og ville derfor kalle vesene som hun så i nærheten av "teltet" for "speidere".

Men det var noe som ikke stemte! Ut av "teltet" kom en maskin som kunne minne om en bulldozer, og den hadde kurs mot et tjern ca. 50 meter fra "teltet". Ved denne anledning så hun 5 små vesener - mellom 100 og 120 cm. lange - og de sprang frem og tilbake mellom "teltet" og bulldozeren. Det virket som de bar på noe. Kanskje hentet de vann?

Vesene var kledd i lysgule drakter og på hodene hadde de noe som mest lignet på amerikanske fotballhjelmer. Omkring en halvtime senere løftet "telt" og "speidere" seg og forsvant i rommet. Ja, det var hva paret NR helt enkelt måtte beskrive det. I området finns bare én vei, og hvis "speiderne" skulle forlatt stedet på normal måte, måtte de nødvendigvis ha tatt den veien som gikk forbi deres gård. Men der passerte de ikke! Også en nabo rapporterte at han hadde sett et "gult telt" som fløy i østlig retning mot Mont Rouge, 40 km. derfra. Om kvelden oppdaget parets datter sirkler av brent gress. Hun så også et 15 cm. bredt spor som kunne vært fra en traktor. Sporet gikk fra store sirkler til et mindre med ca. 4 dm. diameter nær tjernet.

En canadisk kvinne observerte i fullt dagslys et UFO som lignet et campingtelt på et felt utenfor Montreal. Ved teltet oppholdt seg 5 små vesener i lysgule drakter og med hjelmer på hodene.

Den unge kvinnen fikk senere kvalme og illebefinnende, symptomer som anses typiske for radioaktive bestrålinger. Hun ble imidlertid raskt bedre og søkte ikke lege for sitt besvær. En senere undersøkelse viste firkantede avtrykk innenfor store ringer i et triangulært mønster (10,2 meter langt). Geigermåling ble ikke foretatt.

UFO-BESETNING PÅ TAKET.

Tre lange, slanke vesener på et tak... De beveget seg normalt, omtrent som mennesker, men de var likevel ikke mennesker, det er Florida Malboeuf sikker på, når hun forteller om sin eien-dommelige opplevelse ved ett-ti-den natten til den 6. januar -77 i Montreal.

Fru Malboeuf som bor i Casgrain-street, våknet midt på natten og så et blendende lys gjennom vinduet. Ovenfor taket på huset midt imot svedde en luftfarkost som på utseende lignet en "østers".

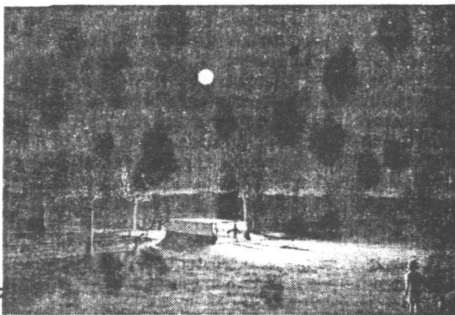
Huset er tre etasjer høyt, og farkosten svedet en "bit" over taket. Den var ifølge hennes beregninger omkring seks meter i diameter.

Fru M, stirret fascinert opp mot taket. Plutselig fikk hun øye på tre langsmale vesener, de var ca. to meter lange, som beveget seg rundt på taket. Hun la særskilt merke til deres lange armer og ben. De var kledd i en slags "badehetter", froskemannshetter kanskje, og bar en hvit tunika. De tre vesene syntes å studere omgivelsene, gaten, husene og himmelen. Siden forsvant de hurtig inn i farkosten, og etter noen minutter var den forsvunnet i syd.

Neste dag fortalte fru M om sin opplevelse til sin 24-årige sønn, Andrée. - Taket ble gjenstand for undersøkelse. Man kom seg opp og studerte eventuelle spor. Jo, det fantes en tydelig markert skorpe av is over et tynt lag av snø. Man prøvde ulike teorier og fant at det måtte dreie seg om en varmekilde utenfor huset, som smeltet snøen hvorved isskorpen ble dannet. Dessuten fant man to mindre isflekker utenfor den store isskorpen. Disse isflekkene var platte, mens den store sirkelen derimot var sunket innover som et krater.

Andrée tok kontakt med pressen samt trafikkledelsen ved byens flyplass. Andre folk hadde også ringt og fortalt at de hadde sett et flygende objekt.

Fra tidsskriftet "UFO-Canada" kom reportere og fotografer, som tok fargefotos av taket og undersøkte avtrykkene. Forskere fra UFO-Québec oppdaget fire fotavtrykk i snøen på taket. Disse avtrykkene lignet hel- og tåmerker fra støvler. De var 15 cm. lange og 4,25 cm. brede, men kunne ifølge forskerne ikke stamme hverken fra barn eller voksne mennesker.

Esther Clappison i Calgary hadde i juni for ti år siden en observasjon hun aldri glemmer. På en eng bortenfor hennes gård hadde to vesener i grågrønne uniformer landet med en "flygende kasse".

(Les: Vesener i flygende "kasse")

Sporene måtte ha vært satt mens overflaten ennå var varm. Isen hadde deretter fryst dem inn. Temperaturen hadde omtalte natt, ligget under nullpunktet.

Forskerne kom frem til at isskorpen var blitt dannet av en frittstående varmekilde. Noen landingsspor ble ikke funnet, og man kom til den konklusjon at farkosten hele tiden må ha svevet over taket. Av fotsporene å dømme, måtte visitantene ha kommet ut av farkosten underfra og siden gått frem mot tak-kanten.

VESENER I FLYGENDE "KASSE"!

Man behøver knapt spekulere i muligheten for at besøkende fra rommet interesserer seg for Albertas rike oljeforekomster. UFO-aktiviteten er stor over hele Canada, uansett oljen, og ikke minst i de vestlige provinsene. På en bondegård utenfor Calgary bor Esther Clappison sammen med sin bror, og Esther gjorde den 9. juni 1971 en erfaring som hun neppe vil glemme.

Overfor UFO-forskeren William K. Allan, forteller hun at hun den dagen så et intenst lys da hun så ut vinduet. Hun ble nysgjerrig og ville finne ut av hvorfra lyset kom. Esther gikk ut og tok hunden med seg. Da så hun en kasselignende tingest vile på marken. Den var opplyst og lå straks inntil et veikryss.

Farkosten så ut som en kasse med den ene siden åpen. Ut fra denne åpne siden, strømmet et hvitt lys, og Esther Clappison så i lysskinnet to skygger bevege seg inne i "kassen". Dessuten fikk hun øye på ennå en figur på andre siden av veien.

Hun hadde gode muligheter til å observere vesene. De var, forteller hun, iført grågrønne uniformer omtrent av den type sportsdykkere benytter seg av. Hodene var dekket av en gjennomsiktig hette.

Men aller mest forundret hun seg over deres hender. De så ut som vanter og tommelfingrene var meget spesielle. De så s k a r p e ut, og antagelig var det derfor at vesenet utenfor den flygende "kassen" hadde vanskeligheter med å plukke de småsteiner, som han tydelig var så interessert i.

En av figurene i farkosten følte seg iakttatt av kvinnen. Han forsøkte å dekke over farkostens instrumentpanel med kroppen og en av armene. Panelet var ca. 40 cm. bredt.

Hunden reagerte på episoden. Den var tydelig skremt og forsøkte å dra eller skubbe Esther Clappison bort fra stedet.

Neste morgen fant søskene Clappison et forbrønt avtrykk ved veikanten. Det var seks meter langt og 1,5 meter bredt. Undersøkelser viser at stedet har vært utsatt for varmestraling. Fire måneder senere konstaterte forskeren Allan at merkene etter farkosten fremdeles var synlige.

CERGY-PONTOISE SAKEN : NÆRKONTAKT AV VÆRSTE SLAG.

av Jean Bastide.

Det må bli gjort klart for ufologer at mange såkalte vitner prøver å svindle publikum og massemedia. Bl.a. ved å gå så langt som å planlegge en film som handler om deres såkalte UFO-opplevelse. Seriøse franske ufologer forstår ikke hvordan intelligente mennesker kan tro på de tåpeligheter som er påstått uten noen form for bevis.

Faktum er at den såkalte kidnappingen av Franck Fontaine av et UFO ved Cergy-Pontoise, den 26. november 1979, er en av de verste svin-delaaffærer en har hatt i Frankrike! (historien om Franck Fontaine kan du lese om i Rapportnytt nr. 3/80, side 21-23.)

Det er unødvendig å si at ingen UFO-etterforskere noen gang har tatt den alvorlig. Ettersom alle fakta er kjent, la oss se på hvordan hele intrigen ble klekket ut:

1.) Fransk TV, sender søndag 25. november -79 et program som ble kalt "Himmelens mysterier", hvor følgende personer deltar:

Jean-Claude Bourret-journalist, Jean Goupil-elektronisk spesialist, medlem av det franske GEPA - ikke å forveksle med GEPAN, samt to astronomer, Paul Möller og Pierre Köhler. Denne sendingen handlet om UFO-fenomenet og vitnenes økonomi tillater dem å ha TV! (Selvsagt nekter de å ha sett TV på dette tidspunkt).

Franck Fontaine

Photo Patrick Pottier.

Photo Patrick Pottier.

Jean-Pierre PREVOT.....

2). Broren til ett av de såkalte vitnene er interessert i UFO'er: Jean-Pierre Prevost's bror har et godt kjennskap til franske UFO-blader. I tillegg, Prevost er den eldste (26 år) og tydeligvis "hjernen" bak det hele. Vi kan også finne saker som kan ha gitt inspirasjon til våre venner: En science-fiction fortelling offentliggjort i "Nostradamus" nr. 70, 9. august 1973, side 5 og 20 (noe om et "kule-vesen" fra et UFO); tilfellet med kulen - + 4 identiske mindre omkring det) som ble observert ved Saint-Gilles (nær Nîmes) Gard i Frankrike i mars 1974 (se også "Approche" - Sveps bulletin, nr. 9, Vår 1976 side 6-7: OVNI annonces sous hypnose), og tilfellet med L. Jeanne som hadde sett en kulelignende gjenstand med 7 mindre roterende omkring. Dette skjedde i Nord-Soudan og ved In Darset, - 40 km. sydenfor Tessalit. (Se tegning på forsiden av "Lumieres dans de la nuit", mai 1968, nr. 93-94, og side 31.

3). Franck Fontaine hadde vært i forbindelse med den personen som hypnotiserte ham, herr Daniel Huguet, og det var før datoen for den såkalte forsvinningen. (Se også Bulletin nr. 6, Groupement Ufologique Bullois, annèe 1980).

4). Det er utgitt en bok om saken, og en film er under planlegging.

5). De har avslått tilbudet fra GEPAN om å bli tatt under hypnotisk behandling av kompetente, seriøse personer.

6). Prevot vet mer om saken enn Fontaine. Fontaine, er den eneste som skal ha vært "bortført", og han kan ikke engang bli hypnotisert av Daniel Huguet (isedetfor er Prevot i stand til dette, og mens han simulerer at han er i hypnotisk tilstand, forteller han de villeste historier). Det handler alltid om parapsykologi og paramerkelige tilfeller.

7). Selvsagt eksisterer det ikke en eneste fysisk eller fysiologisk etter-effekt. Selv analysen av Fontaine's blod, åpenbarer intet.

8). Vi kan ikke få tak i noen som helst form for informasjon om objektet eller de utenomjordiske. Alt er mildelst talt tåket. Min konklusjon er meget enkel: UFO + parapsykologi = \$!
For å si det på engelsk: Close Encounter with the Rude Guys, (nærkontakt med kjeltringer) eller CERGY, om man vil.

Jean Bastide er forfatter til boken: "La mémoire des OVNI, des Argonautes aux Extraterrestres", utgitt i 1978 av Mercure de France, 26 Rue de Codè, 75006 Paris.

Overs: Mentz Darre Kaarbo.

Den menneskelige rase synes å ha forbedret alt, unntatt mennesker.
(ukjent).

ENGLAND

TERRORLYD OG UFOer OVER WARMINSTER. En UFO-klassiker. DEL 1

Juledagsnatten 1964 ble folk i Warminster-området i søndre England brutalt revet ut av sin søvn av en særegen og skremmende lyd. Lyden syntes å komme fra lufrommet et sted over hustakene. Vitnene beskriver lyden som dump- og raslende, som om noen kastet steiner på takene. I bakgrunnen hørtes en fæl lyd som de oppskakede Warminsterinnbyggerne ikke skulle høre for siste gang! Lyden var en skjærende vibrerende summing. Trass i at ekkoet fra de uforklarlige vibrasjonene rullet mellom husveggene, fantes det på den mørke nattehimmelen intet å se som kunne gi noen forklaring på hendelsen. Like plutselig som det begynte, opphørte lydfenomenet. Forbløffet gikk folk igjen til sengs.

De fleste gav militæret skylden for sin avbrudte søvn. Det fantes et militærleir i nærheten, men det forekom ingen militære øvelser i julen. Lyden hadde heller ingen likhet med eksplosjoner eller de vanlige knalleffekter, som er vanlige på militære øvelser. Militærpersonellet var forevrigt like forbløffet som de sivile. I Heytesbury, ca. sju km. fra Warminster, der tropper fra 1ste Walesiske regimentet var forlagt, ble vaktstyrkene kalt ut, men de kunne heller ikke se, eller finne noe som kunne gi en forklaring til det inntrufne. En offiser har beskrevet lyden som "hundretalls taksteiner som faller mot et blikktak".

UHYGGELIG OPPLEVELSE.

Tidlig juledagsmorgen begynte de militære vaktstyrker sin undersøkelse. Ved samme tid var 36-årige Grace East på vei til kirken. Plutselig hørte hun en underlig susende lyd som kom fra himmelen over henne. Siden kom de voldsomme vibrasjonene. De beskrives av henne som en intens dunking som hamret mot hennes kropp. Hun beskriver trykket som på grensen til det uutholdige. Grace East har fremdeles mareritt-drømmer om sin opplevelse, hvilket hun betrakter som det mest forferdelige hun har opplevd i sitt liv. Det uforklarlige lydangrepet pågikk i 6 timer, og i likhet med de hundretalls andre mennesker som opplevde fenomenet, kan hun ikke gi noen fornuftig forklaring på hendelsen. Da lydangrepet endelig var over, trodde og håpet folk at det hele var en engangsforeteelse. Men så var ikke tilfellet.

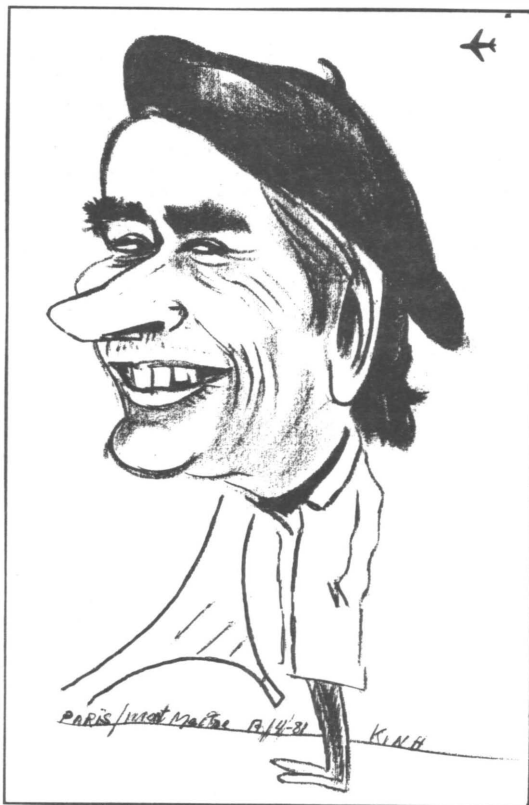
ALLE DUENE DØDE.

En skyet februardag 1965 ble området på ny utsatt for de mystiske lydbølgene. Den skingrende vibrerende lyden kom ifølge vitnene også denne gangen fra luftrommet over området. En flokk duer som fløy over en skogklynge i Warminsters nærhet, vinglet til i luften som om de var truffet av noe, og falt siden til jorden. Hver eneste due var død!

Lydangrepene fortsatte med ulike mellomrom og intensitet frem til juni måned 1965. Dyrene syntes å lide mest. Hunder og katter ble syke, og burfugler falt døde ned i sine bur. Men også mennesker var utsatt for lidelser. "Lyden fra skyene" som Warminster-barna kalte fenomenet, rammet bl.a. landbruksarbeideren James Longer, da han gikk på en landevei i det aktuelle området. ➤

Til å begynne med tok han ingen notis av en svak summende lyd. Plutselig økte den i styrke og ble grelt skjærende. "Det var, som om alle onde makter var sluppet løs", forklarte Longer etter hendelsen. En voldsom pressende følelse fikk ham til å synke i kne. "Det kjentes som kroppen ble mørbanket av den intense trykkbølgen". Den uhyggelige følelsen sluttet like plutselig, som den begynte. En lege som senere ble tilkalt, behandlet Longer for sjokk. En offisiell undersøkelse ble foretatt, men noen vitenskapelig teori som kunne forklare det hele, ble ikke offentliggjort.

forts. n. nr.

Innenfor etterretningsorganisasjonene har man fått en betegnelse som overgår "Top secret". Den heter: MFL, d.v.s. Makuleres før lesning!.

God sommer! Og på gjenhør.

Hilsen Red.

